

Lieta C-492/08

Eiropas Komisija

pret

Francijas Republiku

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2006/112/EK – Pievienotās vērtības nodoklis – Samazinātā likme – 96. pants un 98. panta 2. punkts – III pielikuma 15. punkts – Juridiskā palīdzība – Advokātu pakalpojumi – Pilnīga vai daļēja atlīdzība no valsts

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodokļiem – Tiesību aktu saskaņošana – Apgrozījuma nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Daļēbvalstu iespēja piemērot samazinātas nodokļa likmes dažādu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai

(Padomes Direktīvas 2006/112 96. pants un 98. panta 2. punkts, un III pielikuma 15. punkts)

Daļēbvalsts, kas piemēro samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi advokātu [avocats], advokātu *Conseil d'État* [Valsts padome] un *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] un *avoués* [aizstāvju] sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie saņem pilnīgu vai daļēju atlīdzību no valsts juridiskās palīdzības ietvaros, nepilda pienākumus, kas tai uzlikti ar 96. pantu un 98. panta 2. punktu Padomes Direktīvā 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu.

Ar Direktīvas 2006/112 III pielikuma 15. punktu, uz kuru ir norādīts tās pašas direktīvas 98. panta 2. punktā, daļēbvalstīm ir atļauts piemērot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi nevis visiem sociālajiem pakalpojumiem, bet gan tikai tiem sociālajiem pakalpojumiem, ko sniedz organizācijas, kuras atbilst abām prasībām – kurām pašām ir labdarības organizācijas raksturs un kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbā. No tā izriet, ka, lai ievērotu minētā 15. punkta formulējumu, daļēbvalsts nevar piemērot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi pakalpojumu sniegšanai, ko veic privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana, pamatodams vienīgi uz šo pakalpojumu rakstura vērtējumu, konkrēti, neņemot vērā šo apvienību izvirzītos mērķus, aplūkojot tos kopumā, un šo apvienību sociālās līdzdalības stabilitāti.

Ņemot vērā to vispārīgos mērķus un to, ka nav stabilas iespējamās sociālās līdzdalības, advokātu un *avoués* profesionālo kategoriju kopumā nevar uzskatīt par tādām, kam būtu sociāls raksturs. Tādējādi, pat pieņemot, ka šo advokātu un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem juridiskās palīdzības ietvaros ir sociāls raksturs un tos var kvalificēt kā "iesaistīto dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā", šis apstāklis nav pietiekams, lai šajā gadījumā secinātu, ka minētos advokātus un *avoués* var kvalificēt kā "labdarības organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā" Direktīvas 2006/112 III pielikuma 15. punkta nozīmē.

(sal. ar 43., 45.–47. un 49. punktu un rezolutīvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2010. gada 17. jūnijā (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2006/112/EK – Pievienotās vērtības nodoklis – Samazināta likme – 96. pants un 98. panta 2. punkts – III pielikuma 15. punkts – Juridiskā palīdzība – Advokātu pakalpojumi – Pilnīga vai daļēja atlīdzība no valsts

Lieta C-492/08

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2008. gada 14. novembrī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv M. Afonso [*M. Afonso*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Francijas Republiku, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un Ž. S. Pilcers [*J.-S. Pilczer*], pārstāvji,

atbildētāja.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešis [*M. Ilešis*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts N. Jāskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2010. gada 11. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienų Komisija lūdza Tiesu atzīt, ka, piemērojot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) likmi advokātu [*avocats*], advokātu *Conseil d’État* [Valsts padome] un *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] un *avoués* [aizstāvjus]

sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie saņem pilnīgu vai daļēju atlīdzību no valsts juridiskās palīdzības ietvaros, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar 96. pantu un 98. panta 2. punktu Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

2 Ar Direktīvu 2006/112 tika pārstrādāta Padomes 1977. gada 17. maija Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), kura ir aizstāta sēkot ar 2007. gada 1. janvāri.

3 Direktīvas 2006/112 96. pantā, kurš aizstāj Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmo teikumu, ir paredzēts:

“Dalībvalstis piemēro PVN pamatlīkmi, ko katra dalībvalsts nosaka procentos no summas, kurai uzliek nodokli; preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai pamatlīkme ir vienāda.”

4 Direktīvas 2006/112 97. panta 1. punktā, kurš aizstāj Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas otro teikumu, ir noteikts, ka “no 2006. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim šī pamatlīkme nevar būt mazāka par 15 %”.

5 Direktīvas 2006/112 98. panta 1. un 2. punktā, kas atbilst Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešajai daļai, ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis var piemērot vienu vai divas samazinātas likmes.

2. Samazinātas likmes piemēro tikai tādai kategorijai preču piegādei vai tādai kategorijai pakalpojumu sniegšanai, kas minēti III pielikumā.

[..]”

6 Direktīvas 2006/112 III pielikumā, kura nosaukums ir “To preču piegāžu un to pakalpojumu sniegšanas saraksts, kam var piemērot 98. pantā minētās samazinātās likmes”, 15. punktā ir minēta “preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, ko veic dalībvalstu par sociālās labklājības [labdarības] organizācijām atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbī, ja vien šie darījumi nav atbrīvoti saskaņā ar 132., 135. un 136. pantu”. Šī norma atbilst Sestās direktīvas H pielikuma 14. punktam.

7 Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā, kas aizstāj Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) apakšpunktu, kā viens no atbrīvojumiem konkrētām darbībām sabiedrības interesēs ir paredzēta “pakalpojumu sniegšan[a] un preču piegādes, kas ir cieši saistītas ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu, tostarp tādās, ko veic veco ļaužu pansionāti, publisko tiesību subjekti vai citas struktūras [organizācijas], kuras attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociālās labklājības struktūru [labdarības organizācijām]”.

Valsts tiesības

8 *Code général des impôts* [Vispārīgā nodokļu kodeksa] (turpmāk tekstā – “CGI”) 279. pantā ir paredzēts:

“[...] pievienot? s v?rt?bas nodokli, piem?rojot samazin?tu likmi 5,50 % apm?r?, iekas? attiec?b? uz:

f) pakalpojumiem, par kuriem advok?ti, advok?ti *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros;

[..].”

9 Š? norma ir piem?rojama kopš 1991. gada 1. apr??a un izriet no 32. panta *Loi de finances pour 1991* [Likum? par 1991. gada budžetu] (1990. gada 29. decembra Likums Nr. 90?1168), ar ko PVN ir attiecin?ts uz advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* pakalpojumiem.

Pirmstiesas proced?ra

10 Ar 2006. gada 10. apr??a br?din?juma v?stuli Komisija inform?ja Francijas Republiku, ka uzskata – samazin?tas PVN likmes piem?rošana advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem juridisk?s pal?dz?bas ietvaros nav sader?ga ar Sest?s direkt?vas 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu kopsakar? ar š?s direkt?vas H pielikumu.

11 2006. gada 12. j?lija atbild? Francijas Republika nor?d?ja m?r?i sekm?t tr?c?g?ko personu pieeju tiesai un apgalvoja, ka pakalpojumi, ko advok?ti un *avoués* sniedz juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, ir to pakalpojumu vid?, kas min?ti Sest?s direkt?vas H pielikuma 14. punkt?.

12 T? k? Komisiju š? atbilde nep?rliecin?ja, t? ar 2006. gada 15. decembra v?stuli nos?t?ja min?tajai dal?bvalstij argument?tu atzinumu, aicinot to divu m?nešu laik? p?c t? sa?emšanas veikt vajadz?gos pas?kumus, lai izpild?tu š? atzinuma pras?bas.

13 Ar 2007. gada 13. febru?ra v?stuli Francijas Republika atk?rtoja savu nost?ju, ka samazin?tas likmes piem?rošana advok?tu sniegtajiem pakalpojumiem juridisk?s pal?dz?bas ietvaros esot sader?ga ar Sest?s direkt?vas norm?m.

14 T? k? Francijas Republikas argumenti Komisiju nebija p?rliecin?juši, t? c?la šo pras?bu.

Par pras?bu

Lietas dal?bnieku argumenti

15 Vispirms Komisija nor?da, ka, t? k? termi?š, kas Francijas Republikai bija noteikts argument?t? atzinuma pras?bu izpildei, beidz?s dien?, kas bija p?c 2007. gada 1. janv?ra, un t?tad p?c Sest?s direkt?vas atcelšanas, saist?b? ar šo pras?bu ir j?piem?ro atbilstoš?s Direkt?vas 2006/112 normas.

16 Atsaucoties uz 2001. gada 18. janv?ra spriedumu liet? C?83/99 Komisija/Sp?nija (*Recueil*, I?445. lpp., 19. un 20. punkts), Komisija nor?da, ka Direkt?vas 2006/112 98. panta 2. punkta un III pielikuma noteikumi – tikt?l, cikt?l tie ?auj dal?bvalst?m atk?pties no principa, atbilstoši kuram ir piem?rojama PVN pamatlíkme, – ir j?interpret? šauri un saska?? ar attiec?go terminu parasto noz?mi. Tie advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtie pakalpojumi juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, kuri min?ti CGI 279. panta f) punkt?, neietilpstot nevien? no Direkt?vas 2006/112 III pielikum? uzskait?taj?m kategorij?m un it ?paši tos nevarot piel?dzin?t š? pielikuma 15. punkt? min?tajai “pakalpojumu [sniegšanai], ko veic dal?bvalstu par soci?l?s labkl?j?bas [labdar?bas] organiz?cij?m atz?tas organiz?cijas, kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?”.

17 Šaj? sakar? Komisija uzskata, ka, lai var?tu piem?rot min?to 15. punktu, ir j?izpilda divi nosac?jumi, proti, pirmk?rt, tas, ka attiec?gajiem pakalpojumu sniedz?jiem ir zin?ms statuss, un, otrk?rt, tas, ka pakalpojumi ir zin?ma rakstura.

18 Attiec?b? uz pirmo nosac?jumu Komisija apgalvo, ka, lai gan advok?tiem da?k?rt var uztic?t uzdevumus pal?dz?t juridisk?s pal?dz?bas sa??m?jiem, šaj? zi?? tom?r nevar uzskat?t, ka vi?i b?tu "par soci?l?s labkl?j?bas [labdar?bas] organiz?cij?m atz?t[as] organiz?cij[as]". Kaut ar? Direkt?v? 2006/112 neesot preciz?ti nosac?jumi un noteikumi tam, lai atz?tu labdar?bas [organiz?cijas] raksturu, taj?, š?iet, tom?r ir pras?ta zin?ma notur?bas pak?pe attiec?b?s starp dal?bvalsti un nodok?a maks?t?ju, kura pakalpojumiem tiek piem?rota samazin?t? likme. Francij? samazin?t?s likmes piem?rošana atseviš?iem advok?tu pakalpojumiem esot saist?ta nevis ar pakalpojumu sniedz?ja stabilo statusu, bet tikai ar faktu, ka min?tie pakalpojumi tiek sniegti juridisk?s pal?dz?bas ietvaros. T?d?j?di, [iev?rojot] interpret?ciju, ko Francijas Republika ierosin?jusi, lai pamatotu to, ka t?s valsts tiesiskais regul?jums ir sader?gs ar min?to direkt?vu, III pielikuma 15. punkt? paredz?tais iz??mums tiktu piem?rots nevis vien?gi pakalpojumu sniedz?jiem, kuriem ir privile??ts statuss, ko valsts pieš??rusi sakar? ar to labdar?bas raksturu, bet jebkuram nodok?a maks?t?jam tikai ar t?du nosac?jumu, ka attiec?gos pakalpojumus piln?b? vai da??ji atl?dzina valsts.

19 Attiec?b? uz otro nosac?jumu Komisija uzskata, ka pakalpojumus, ko advok?ti sniedz juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, nevar kvalific?t k? "iesaist?[t?bu] dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?". Šos pakalpojumus veidojot juridiska pal?dz?ba un t?d?j?di tie esot t?di paši k? tie klientiem pied?v?tie pakalpojumi, par kuriem netiek sa?emta valsts pal?dz?ba. Fakts, ka samaksu, kas advok?tam tiek sniegta juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, parasti uzskata par nepietiekamu, nek?di nemainot šo advok?ta sniegto pakalpojumu raksturu. T?p?c, saska?? ar Komisijas viedokli, Francijas Republika k??daini apgalvo, ka advok?ts, kas pal?dz juridisk?s pal?dz?bas sa??m?jam, konsult?šanas un aizst?v?bas uzdevumu nomaina ar dz?ves apst?k?u uzlabošanas uzdevumu.

20 P?c Komisijas uzskatiem, Francijas Republikas ierosin?t?s interpret?cijas rezult?t? nosac?jums attiec?ba uz pakalpojumu raksturu tiktu aizst?ts ar citu nosac?jumu, kas balst?ts uz to, ka sa??m?jiem nav l?dzek?u. Komisija uzskata, ka tad, ja tiktu sniegta š? interpret?cija, t? ?autu piem?rot samazin?to likmi visiem pakalpojumiem, ar kuriem tiek sniegts atbalsts tr?c?g?kaj?m person?m. Tom?r Kopien? likumdev?js esot apzin?ti izv?l?jies ierobežot samazin?t?s PVN likmes piem?rošanas gad?jumus, pie?emdams to pre?u pieg?žu un to pakalpojumu sniegšanas izsme?ošu sarakstu, par ko var piem?rot samazin?to likmi. Citiem v?rdiem sakot, PVN k? visp?r?js pat?ri?a nodoklis ne?auj piem?rot atš?ir?gas nodok?a likmes atkar?b? no katra pre?u vai pakalpojumu sa??m?ja ien?kumu apm?ra.

21 Citiem v?rdiem sakot, Komisija uzskata par nepamatotiem Francijas Republikas argumentus, saska?? ar kuriem PVN pamatlikmes piem?rošana advok?tu pakalpojumiem apdraud?tu tr?c?g?ko personu pieeju tiesai. Katr? zi??, saska?? ar t?s viedokli, š? m?r?a sasniegšana nevar attaisnot to Direkt?vas 2006/112 normu neiev?rošanu, kuras ierobežo samazin?to likmju piem?rošanu.

22 Francijas Republika apgalvo, ka CGI 279. panta f) punkts esot sader?gs ar Direkt?vas 2006/112 96. un 98. pantu, jo pakalpojumi, par kuriem advok?ti sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, atbilstot abiem nosac?jumiem, kas paredz?ti š?s direkt?vas III pielikuma 15. punkt?.

23 Saist?b? ar pirmo nosac?jumu Francijas Republika apgalvo, ka advok?ti, kas sniedz pakalpojumus juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, esot Francijas par labdar?bas organiz?cij?m atz?tas

organizācijas. It īpaši tū uzskata, ka šajā sakarā ir jātransponē interpretācija, ko Tiesa 2005. gada 26. maija spriedumā lietā C-498/03 *Kingscrest Associates un Montecello* (Krājums, I-4427. lpp.) ir sniegusi tādai pašai frāzei – “organizācija, [kas atzīta] par labdarības organizāciju” –, kura minēta Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) apakšpunktā, kas kļuvis par Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktu. Saskaņā ar minēto funkcionālo interpretāciju termins “organizācija” principā ir pietiekami plašs, lai tajā iekļautu fiziskas personas un privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana. Turklāt, tū kā Sestajā direktīvā, tāpat kā Direktīvā 2006/112, nav precizēti nosacījumi un noteikumi, saskaņā ar kuriem attiecīgās organizācijas atzīst par labdarības organizāciju, Tiesa esot nolēmusi, ka principā katrai dalībvalstij savas tiesības ir jāizdod priekšraksti, atbilstoši kuriem šāda atzīšana varētu notikt.

24 Francijas Republika norāda, ka CGI 279. panta f) punkts atbilst kritērijiem, kuri saskaņā ar Tiesas judikatūru valsts iestādēm ir jāņem vērā, kad tās nosaka labdarības organizāciju [raksturu], proti, īpašu normu ar likuma spēku esamība, attiecīgā nodokļa maksātāja darbību vispārīgo interešu raksturs, fakts, ka citi nodokļu maksātāji, kas sniedz tādus pašus pakalpojumus, ir lūdzīgi atzīti par labdarības organizāciju, kā arī fakts, ka attiecīgo pakalpojumu izmaksu lielāko daļu sedz sociālā nodrošinājuma organizācijas. Tādējādi uz pakalpojumiem, ko advokāti sniedz juridiskās palīdzības ietvaros, attiecināmi paši noteikumi par nodokļiem, šie pakalpojumi esot darbība vispārīgās intereses, visi advokāti, kuri sniedz minētos pakalpojumus, tiek lūdzīgi atzīti par labdarības organizāciju un tiem tiekot piemērota lūdzīgā sistēma, un to izmaksas daļēji vai pilnībā sedzot valsts.

25 Jāpiebilst, ka saiknes, kāda pastāv starp valsti un advokātiem, stabilitāti – pieņemot, ka jāņem vērā ir par būtisku kritēriju, – nodrošinot fakts, ka uz attiecīgajiem pakalpojumiem attiecas CGI 279. panta f) punkts. Turklāt, lai gan visi advokāti noteikti nepildot regulārus juridiskās palīdzības uzdevumus, ikvienu no viņiem jebkurā brīdī varot izraudzīties palīgas priekšsēdētājs vai advokātu kolēģijas priekšsēdētājs un tam esot pienākums šo aicinājumu ievērot.

26 Attiecībā uz otro nosacījumu Francijas Republika uzskata, ka advokāti, kas sniedz pakalpojumus juridiskās palīdzības ietvaros, esot iesaistīti dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbā, jo juridiskā palīdzība sekmējot to, ka trūkumcietējiem tiek nodrošināta pieeja tiesai – tiesības, kuru pamattiesību raksturs it īpaši ir atzīts ar 47. panta trešo daļu Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kas pasludināta Nicā 2000. gada 7. decembrī (OV C 364, 1. lpp.) un pielīgota Strasbūrā 2007. gada 12. decembrī (OV C 303, 1. lpp.).

27 Šajā sakarā Francijas Republika ierosina izmantot ūetru rādītāju kopumu, pēc kuriem, saskaņā ar tās viedokli, ir iespējams noteikt, vai organizācija ir iesaistīta dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbā, proti, izvirzīta sociālais mērķis par labu trūkumcietējiem, valsts solidaritātes īstenošana, izmantojot pārdalošu finansējuma veidu, sniegto pakalpojumu bezpeļņas raksturs un pakalpojumu sniedzēja izvirzītās pārņēmīgās prasības.

28 Konkrēti, attiecībā uz pārdējiem diviem rādītājiem Francijas Republika uzsver, ka minētajai palīdzībai ir bezpeļņas raksturs, jo standarta maksājums neāujot advokātiem segt pakalpojumu izmaksas. Turklāt juridiskās palīdzības ietvaros advokātam esot izvirzītas īpašas prasības, ūemot vērā, ka tam ir pienākums ūzēmties uzdevumus, kas tam šajā sakarā ūzticēti, un tādējādi piekrist par labu trūkumcietējiem personām sniegt pakalpojumus, kurus valsts atlīdzina apmērā, kas ir mazāks par pašizmaksu.

29 Francijas Republika piebilst, ka, lai pakalpojumu kvalificētu kā “dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbu”, tas, ka tiek ūemts vērā tū mērķis un saņēmēji, neliedz ūemt vērā tū raksturu un saturu. Gluži pretēji, bieži vien pakalpojuma kvalifikācija izriet no šo atšķirīgo elementu kopuma. Tādējādi darbības, kuru saturs un raksturs ir vienāds, atkarībā no pakalpojumu saņēmēju lūdzējam apmēra vajadzētu vai nevajadzētu ūztvert kā dzīves apstākļu

uzlabošanas darbu.

30 Tādējādi vajadzētu nošķirt advokāta tradicionālos pienākumus, strādājot brīvā tirgū, un advokāta darbību, sniedzot palīdzību [valsts] juridiskās palīdzības saņēmējam. Ja pakalpojumi, kas tiek sniegti abos gadījumos, ir vienādi, tad sociālais mērķis un saņēmēju zemie ienākumi sekmējot to, ka advokāta juridiskās palīdzības pakalpojumi iegūst dzīves apstākļu uzlabošanas darba raksturu.

Tiesas vērtējums

31 Vispirms jāatgādina, ka Komisija ir tiesīga prasīt, lai tiktu atzīta to valsts pienākumu neizpilde, kuri tika noteikti Kopienas tiesību akta saskaņotajā redakcijā, kas vēlāk tika grozīta vai atcelta, un kuri ir saglabāti jaunajos noteikumos (2006. gada 5. oktobra spriedums lietā C-275/04 Komisija/Belģija, Krājums, I-9883. lpp., 35. punkts, un 2008. gada 11. decembra spriedums lietā C-174/07 Komisija/Itālija, 31. punkts).

32 Šajā lietā ir zināms, ka pienākumi, kas izriet no Direktvas 2006/112 96. panta un 98. panta 2. punkta, atbilst pienākumiem, kas jau pirms šīs direktvas spēkā stāšanās bija piemērojami saskaņā ar Sestās direktvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Tādējādi saistībā ar šo tiesvedību Komisija var atsaukties uz varbūtējo pienākumu neizpildi, kaut arī brīdinājuma vēstulē un argumentātajā atzinumā tā ir pamatojusies uz atbilstošajām normām Sestajā direktvā, kura tobrīd bija piemērojama.

33 Attiecībā uz šīs prasības būtību lietas dalībnieki nav vienprātīgi par to, vai advokātu, advokātu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtie pakalpojumi juridiskās palīdzības ietvaros, kuri minēti CGI 279. panta f) punktā, ir pakalpojumu sniegšana, ko veic dalībvalstu par labdarības organizāciju mērķu atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā Direktvas 2006/112 III pielikuma 15. punkta nozīmē; tādējādi Francijas Republikai atbilstoši šīs direktvas 98. panta 2. punktam esot atļauts piemērot minētajiem pakalpojumiem samazinātu PVN likmi.

34 Tā kā Direktvā 2006/112 nav definīcijas jēdzienam “pakalpojumu [sniegšana], ko veic dalībvalstu par labdarības organizāciju mērķu atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā”, kas minēts norādītajā III pielikuma 15. punktā, tad šis jēdziens ir interpretējams, ievērojot kontekstu, kādā tas ietverts Direktvā 2006/112 (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Spānija, 17. punkts, un 2010. gada 18. marta spriedumu lietā C-3/09 *Erotic Center*, Krājums, I-0000. lpp., 14. punkts).

35 Šajā ziņā no Direktvas 2006/112 98. panta izriet, ka vienas vai divu samazināto likmju piemērošana ir iespēja, ko dalībvalstis var izmantot, atkāpjoties no principa, saskaņā ar kuru ir piemērojama standartlikme. Turklāt saskaņā ar šo normu samazinātas PVN likmes var piemērot tikai šīs direktvas III pielikumā norādītajām preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai. No pastāvīgās judikatras izriet, ka normas, kurām ir atkāpes no kāda principa raksturs, ir interpretējamas šauri (skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietā Komisija/Spānija, 18. un 19. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, un lietā *Erotic Center*, 15. punkts).

36 Ēmot vērā likumdevēja izvirzītos mērķus, Tiesa attiecībā uz jēdzienu “struktūras [organizācijas], kuras attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociālās labklājības struktūru [labdarības organizāciju mērķu]” saistībā ar Sestās direktvas 13. panta A daļas 1. punkta g) apakšpunktu, kas atbilst Direktvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktam, jau ir konstatējusi, ka minētais jēdziens principā ir pietiekami plašs, lai iekļautu arī fiziskās personas un privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana (skat. 1999. gada 7. septembra spriedumu lietā C-216/97 *Gregg, Recueil*, I-4947. lpp., 17. punkts; 2003. gada 3. aprīļa spriedumu lietā

C?144/00 *Hoffmann, Recueil*, I?2921. lpp., 24. punkts, k? ar? iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates un Montecello*, 35. un 47. punkts).

37 Ja termins "organiz?cija" nor?da uz individu?li noteiktas apvien?bas esam?bu, kas veic ?pašu uzdevumu, nekas netrauc? šos nosac?jumus izpild?t fizisk?m person?m (skat. iepriekš min?tos spriedumus liet? *Gregg*, 18. punkts, un liet? *Hoffmann*, 24. punkts). T?pat, lai gan pe??as g?šanas m?r?is ir noz?m?gs krit?rijs, kas j??em v?r?, nosakot, vai attiec?g? organiz?cija ir labdar?bas organiz?cija, min?tais m?r?is nek?d? gad?jum? neizsl?dz to, ka tai ir labdar?bas organiz?cijas raksturs (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates un Montecello*, 46. punkts).

38 Nav iemesla, kas pamatotu novirz?šanas no š?s anal?zes attiec?b? uz Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkt? min?to kategoriju. Gluži pret?ji, k? ?ener?ladvok?ts ir konkr?ti uzsv?ris secin?jumu 84. punkt?, min?t? anal?ze, kas veikta saist?b? ar atbr?vojumiem no PVN, v?l jo vair?k attiecas uz III pielikumu par PVN likmes samazin?jumiem.

39 No t? izriet, ka juridisk?s pal?dz?bas ietvaros advok?ti, advok?ti *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* nav *a priori* izsl?gti no Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkt? min?t?s kategorijas t?p?c vien, ka jaut?jums ir par priv?t?m apvien?b?m, kuru m?r?is ir pe??as g?šana.

40 Tom?r, lai var?tu ietilpt šaj? kategorij?, ir nepieciešams, lai dal?bvalstis b?tu faktiski atzinušas šos advok?tus un *avoués* par labdar?bas organiz?cij?m, kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas un soci?l?s nodrošin?šanas darb?.

41 No judikat?ras izriet, ka dal?bvalst?m ir r?c?bas br?v?ba, lai atseviš??m organiz?cij?m atz?tu labdar?bas organiz?ciju raksturu. Tom?r š? r?c?bas br?v?ba ir j??steno atbilstoši Kopienu ties?b?m un it ?paši iev?rojot Direkt?v? 2006/112 noteikt?s robežas (šaj? zi?? skat. 2002. gada 10. septembra spriedumu liet? C?141/00 *Kügler, Recueil*, I?6833. lpp., 54.?57. punkts; iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates un Montecello*, 51. un 52. punkts, k? ar? 2006. gada 9. febru?ra spriedumu liet? C?415/04 *Stichting Kinderopvang Enschede*, Kr?jums, I?1385. lpp., 23. punkts).

42 Š?s robežas it ?paši ir p?rsniegtas, ja dal?bvalsts atz?st organiz?cijas par labdar?bas organiz?cij?m, lai piem?rotu atseviš?iem to sniegtajiem pakalpojumiem samazin?tu PVN likmi, neiev?rojot pašu Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkta formul?jumu.

43 Šaj? zi?? j?konstat?, ka no min?t? 15. punkta formul?juma skaidri izriet, ka ar to dal?bvalst?m ir at?auts piem?rot samazin?tu PVN likmi nevis visiem soci?lajiem pakalpojumiem, bet gan tikai tiem soci?lajiem pakalpojumiem, ko sniedz organiz?cijas, kuras atbilst ab?m pras?b?m – kur?m paš?m ir labdar?bas organiz?cijas raksturs un kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas un soci?l?s nodrošin?šanas darb?.

44 Savien?bas likumdev?ja griba – attiecin?t iesp?jam?bu piem?rot samazin?tu likmi vien?gi uz tiem pakalpojumiem, ko sniedz organiz?cijas, kuras atbilst ab?m pras?b?m, neb?tu iev?rota, ja dal?bvalsts var?tu br?vi kvalific?t priv?tas apvien?bas, kuru m?r?is ir pe??as g?šana, k? organiz?cijas min?t? 15. punkta noz?m? tikai t?p?c vien, ka š?s apvien?bas sniedz ar? soci?lus pakalpojumus.

45 No t? izriet, ka, lai iev?rotu Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkta formul?jumu, dal?bvalsts nevar piem?rot samazin?tu PVN likmi pakalpojumu sniegšanai, ko veic priv?tas apvien?bas, kuru m?r?is ir pe??as g?šana, pamatodam?s vien?gi uz šo pakalpojumu rakstura v?rt?jumu, konkr?ti, ne?emot v?r? šo apvien?bu izvirz?tos m?r?us, apl?kojot tos kopum?, un šo apvien?bu soci?l?s l?dzdal?bas stabilit?ti.

46 Šaj? liet? ir j?konstat?, ka, ?emot v?r? to visp?r?jos m?r?us un to, ka nav stabilas iesp?jam?s soci?l?s l?dzdal?bas, advok?tu un *avoués* profesion?lo kategoriju, kas min?ta CGI/279. panta f) punkt?, kopum? nevar uzskat?t par t?du, kam b?tu soci?ls raksturs.

47 T?d?j?di, pat pie?emot, ka šo advok?tu un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem juridisk?s pal?dz?bas ietvaros ir soci?ls raksturs un tos var kvalific?t k? "iesaist?[t?bu] dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?", šis apst?klis nav pietiekams, lai šaj? gad?jum? secin?tu, ka min?tos advok?tus un *avoués* var kvalific?t k? "labdar?bas organiz?cijas, kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?" Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkta noz?m?.

48 Š?dos apst?k?os Komisijas celt? pras?ba ir uzskat?ma par pamatotu.

49 T?d?j?di ir j?konstat?, ka, piem?rojot samazin?tu PVN likmi advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, Francijas Republika nav izpild?jusi pien?kumus, kas tai uzlikti ar Direkt?vas 2006/112 96. pantu un 98. panta 2. punktu.

Par ties?šan?s izdevumiem

50 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dal?bniekam, kuram spriedums ir nelabv?l?gs, piespriež atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, ja to ir pras?jis lietas dal?bnieks, kuram spriedums ir labv?l?gs. T? k? Komisija ir pras?jusi piesprieš Francijas Republikai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus un t? k? šai dal?bvalstij spriedums ir nelabv?l?gs, tad j?piespriež Francijas Republikai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (pirm? pal?ta) nospriež:

1) **piem?rojot samazin?tu pievienot?s v?rt?bas nodok?a likmi advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, Francijas Republika nav izpild?jusi pien?kumus, kas tai uzlikti ar 96. pantu un 98. panta 2. punktu Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?v? 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu;**

2) **Francijas Republika atl?dzina ties?šan?s izdevumus.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – fran?u.